

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. De effectu seu obligatione voti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

marum est, licet exterius verbis vel nullis vel nullam voti speciem præ se ferentibus fuerit expressum.

Addidi, cum animo se obligandi; quia actus agentium ex intentione non operantur ultra intentionem.

5. Denique additur, ab eo, qui se obligare potest; quia quidam sese voto obligare non possunt, vel absolute, ut infantes & furiosi, ob defectum iudicii; vel non ita valide, quin votum eorum ab alio, in cuius sunt potestate, irritari possit, ut impuberes, sine consensu parentum aut tutorum, *can. 1. 2. & 3. xx. q. 2.* Item conjuges post consummatum matrimonium, sine mutuo consensu.

Sic nec Episcopus votere peregrinationem potest, absque consensu suæ Ecclesiæ, *e. Magna 7. hoc tit.* nec Clericus, absque licentia sui Episcopi, licet sine ejus consensu Religionem ingredi possit. Similiter Monachus sine consensu Superioris, quia velle aut nolle non habet, *e. Quorundam e. Si Religiosi de elect. in 6.* Denique servi, coloni adscriptitii vel originarii, in præjudicium suorum dominorum, votere nequeunt, *can. Generalis dist. 54.*

§. II.

Divisio Voti.

1. *Votum aliud Solemne & Simplex.*
2. *Aliud Expressum & Tacitum.*
3. *Aliud Purum & Conditionale; item Personale, Reale, Mixtum.*
4. *Aliud Perpetuum & Temporale.*

1. **V**otum variè dividi solet. Primò in Solemne & Simplex. Solemne generaliter dicitur, quod fit publice, certis solemnitatibus, v. g. testibus aut juramento adhibitis. Vel specialiter, quantum ad matrimonium post contractum dirimendum, Solemne votum dicitur, quod ex decreto Ecclesiæ annexum est susceptioni Ordinis sacri: & professione vel expressa vel tacita Religionis, per sedem Apostolicam approbata continetur, *e. unico hoc r. in 6.* Simplex verò votum hodie est omne aliud votum, licet professione Religionis non approbata continetur.

2. Secundo dividitur in Expressum & Tacitum Expressum est, quod verbis discretis ex-

primitur. Tacitum, quod eo ipso fieri censetur, quo voluntarie aliquid agitur, cui ipsam votum est annexum vel supponitur. Hujusmodi est, quod fit susceptione Ordinis sacri.

3. Tertio, dividitur in Purum & Conditionale. Item in Personale, Reale, & Mixtum. Personale est, dum promittitur, quod personam solam attingit, v. g. aliqua actio vel omisio, ut peregrinatio ad visitandum sepulcrum Domini *e. 2. hoc tit.* Tale etiam est votum Religionis aut jejunii. Reale est, quo res externa promittitur, ut in *e. Ex parte 18. inf. de censib.* Mixtum, quod utrumque, veluti peregrinatio cum oblatione, vel profectio Jerosolymam ad eam atris deliberandam, *e. Non est. & seq. h. 1.*

Denique dividitur Votum in Perpetuum & Temporale.

§. III.

De effectu seu obligatione voti.

1. *Votum ab initio voluntatis est, ex post facto necessarium.*
2. *Solvitur votum defectu materia.*
3. *Et Conditionis.*
4. *Irritationis.* 5. *Commutationis.*
6. *Dispensationis.*
7. *Quilibet commutare potest, qui dispensare.*

1. **E**ffectus autem voti, sive simplicis sive solemniss, est, ut fides semel Deo data servetur. Tamen enim ab initio liberum sit votere, vel non votere, tamen non est liberum, voto semel emissò, resistere, absque propria talis dispendio, nisi ejus solutio intervenierit, *e. Licet 6. cum e. seq. hoc tit. can. 1. & seq. xvii. q. 1.* quia si fidem homini datam non oporteat frangere, multò magis fidem Deo datam servare oportet: aded ut ne quidem causa convertendi aliquem ad fidem liceat instigare votum, *can. Non solum xxxviii. q. 8.* Quinimò hæres etiam desinendi votum adimplere tenetur, si tale sit, quod per alterum impleri possit, uti est votum reale: alias paterna successione se in dignum reddet, & reum anathematis, *d. e. Licet & e. Si hæres 6. sup. de test.*

2. Solvi seu redimi votum potest quinque modis. Primò, defectu materia, si materia voti legitima esse desinat, vel absolute vel respectu votantis; ut si turpe votum fuerit, si quid

incautius quem vovisse contigerit, vel si propter infirmitatem, aut paupertatem, vel aliam justam causam votum non possit utiliter adimpleri, *can. 5. Et alius xxii. quaest. 4. cap. Quod super 8. in princ. cum cap. seq. hoc tit.*

3. Secundò defectu conditionis: ut si quis quid voverit sub certa conditione, quæ non eveniat, aut si causa voti cesset, *e. Magna 7. §. fin. hoc tit.*

4. Tertio, irritatione: ut si oblatio voti perfecta pendeat aliquo modo ab alterius voluntate, qui non velit eam approbare; nam tale votum vel ex natura, vel ex Juris dispositione hanc tacitam habet conditionem, nisi superior, vel alius, cujus interest, contradixerit. Ita omnia vota Religiosorum, præter votum arctioris Religionis, posse à Prælato irritari, docet Navar in *Manuali cap. 12. num. 65.* Similiter vota impuberum irritari possunt à parentibus & tutoribus, *e. Si quis 2. sup. De regulis* Vota item servorum à dominis, quatenus eorum obsequiis obesse possunt. Hinc quoque maritus omnia vota conjugis, quæ sibi incommodent, & ad familiæ administrationem pertineant, cujus ipse, uti & mulieris, caput est, irritare potest, ut passim docent Canonistæ.

5. Quarto, commutatione: nam in primis quilibet auctoritate propriâ votum suum in id, quod manifestè est melius & Deo gratius, commutare potest, *e. Pervenit 3. sup. De jurejur.* Nec obstat. *e. hoc tit.* ubi dicitur, commutationem voti pendere ab arbitrio ejus, qui præfider, seu superioris: quia hujus requiritur auctoritas, quando non constat, id, in quod fieri debet commutatio, esse melius. Et idè votum peregrinationis vel aliud quolibet mutari potest in votum Religionis, *e. Scriptura 4. hoc tit.* Non obstat etiam, quòd debitor solvens creditori rem, etiam meliorem, non liberetur, sed teneatur solvere, quod debet: quia creditori solvi potest melius, quando id ipsi gratius est. Non obstat denique, quod quis in propria causa nequeat esse Judex: quia potest parte consentiente, non autem invitâ.

6. Præterea quilibet votum commutare potest, qui in eo dispensare, sive potestate ordinaria, sive delegata; licet non è diverso. Ra-

tio est, quia commutatio voti est quædam veluti imperfecta dispensatio seu relaxatio, *arg. cap. 1. hoc tit.* Nam dispensare in voto nihil aliud est, quàm nomine Dei absolute condonare obligationem: Commutare verò est condonare cum onere, ut scilicet loco prioris obligationis aliam suscipias. Jam autem regula Juris habet, quod cui licet id, quod est plus, licet utique, quod est minus, non contra. In commutatione voti haberi debet ratio expensarum, quæ in completionem voti fuissent faciendæ, habitâ personarum ratione, ut illæ impendantur in aliquod opus pium. In voto autem de dando, faciendo, videndum, an inde non sit jus quæ sitem alteri, quia tum dispensare amplius non possit Episcopus sine illius assensu, cui jus esset quæ sitem: nisi sit illius dominus superiorve tam absolutus, ut possit ipsi auferre rem quæ sitam, & dare alteri, *P. I. sec. 2. p. cap. 1. art. 3. n. 8. versis. in commutatione.*

7. Quintò, dispensatione: nam Episcopus, & qui Episcopalem jurisdictionem habet, potest dispensare in omnibus votis suorum subditorum: exceptis iis, quæ summo Pontifici reservata sunt, nempe, *juxta communem sententiam*, voto castitatis perpetuæ, voto approbationis Religionis, voto peregrinationis ad Terram sanctam, ad limina Apostolorum, & Compostellam ad S. Jacobum. Nam licet Juris textus aliquis non reperitur, qui hæc quæ nunc vota soli Papæ specialiter reservet, præter votum transmarinum, *e. Quod super E. c. ex milla h. t. ex stylo tamen Romanæ Curie, qui satis colligitur ex Extravag. Et si Domini De penit. & remissionibus in commun omnia hæc reservata sunt summo Pontifici. Ex causa tamen dispensare Episcopus oportet: nam sine causa dispensare nequit, *can. Non potest. Et seq. 1. q. 7.* contra verò si non dispensaret, cum adesset causa justa, peccaret, *P. I. c. d. n. 8. vers. Et generaliter.**

